

כמה גברים הולכים לזנות?

עו"ד עדי בן יעקב 21/8/10

מסתבר שלא הרבה.

פרסום חדש שהופץ על ידי מכון תודעה **ביקוש של גברים לזנות** מראה שכשישית מהגברים בעולם המערבי משתמשים בשירותי זנות. בעיני זה מספר מעודד ומלבב. **רוב הגברים אינם הולכים לזנות**. בניגוד למקובל בשיח הציבורי לא מדובר בתופעה המונית אלא בתופעה חריגה. וכך צריך להתחסס אליה.

כמו כן, צריך לזכור דבר חשוב ששכחנו בלהט הויכוח על הפללת המשתמשים לעומת הליגליזציה של הזנות וקבלתה כדרכו של עולם: **זנות הינה בעיה של גברים ולא בעיה של נשים. נשים הינן קורבן של תופעת הזנות ולא הגורם לה**. בדיוק כפי שיהודים הם הקורבן של אנטישמיות, כפי שעבדים הינם הקורבן של העבדות ולא הגורם לה נשים אינן הבעיה. הן הקורבן.

אז למה תמיד אבל תמיד כולם מתעסקים במשמשות בקודש, ולא במשתמשים?

הגיע הזמן לעזוב את הזנות לנפשן ולעסוק קצת בגברים שמשתמשים בזנות.

אף פעם אי אפשר לשאול גבר בגילי על הרגלי צריכת המין בתשלום שלו, כי אף פעם אי אפשר להאמין לו. ובכן כפי שצינתי כפי הנראה רק אחד מכל שישה גברים בעולם המערבי פונה לשירותי זנות. אין צורך להכביר במילים על הקשיים באיסוף נתונים למחקר שכזה אבל כל מי שחיפש קצת חומר בנושא מתפעם מכמות המחקרים שישנם על זנות, על גורלן, על נסיבות חיהן, על בריאותן, על הפרופיל הסוציאקונומי שלהן ועוד אין סוף מחקרים כאלה ואחרים. על המשתמשים? נאדה זילצ' כלום. פה ושם מחקר ספוראדי אולם בסך הכל? אפילו לא טיפה בים.

צריכת זנות הינה בעיה גברית ועל כן צריכה להיות מטופלת ככזאת. **זה מאד מפתה לחזור לעסוק בזנות ולא בגברים**: בקולנוע ובאומנות אין סוף דוגמאות של זנות עליזות ומאשרות החל באירמה לדוס, האימא בקדמת עדן, ג'וליה רוברטס באישה יפה, רותי במציצים, ויש אין סוף דוגמאות שבעצם כולן מיצרות תמונה של יחסים משמעותיים ואמייתים בן גבר ואישה.

האמת היא כמובן אחרת לחלוטין, מזיעה, רטובה כוחנית ונצלנית שבה גברים מנסים לשמר עוד קצת זמן את מערכת היחסים ההיסטורית והכוחנית שעל פיה אישה הינה קנינו של בועלה וחסרת כל זכויות משל עצמה.

צריכת זנות הינה אינוס פשוט. אף אישה אינה רוצה להיות זונה מיעוטן מסכים בלית בררה ורובן אם לא כולן נכפות לעסוק בזנות. אולם הכי גרוע? מדובר באלימות לשמה ולא במין. הזנות צריכה להפוך ולהיות חלק מעברה של החברה האנושית, בדיוק כפי שהעבדות הינה חלק מהעבר – אולם שתיהן עדיין כאן ובשתיהן צריך להלחם. **לא במשמשים אלא בצרכנים.**

ועדיין – כל הארגונים שעוסקים בזנות, עוסקים במשמשות ולא במשתמשים. משתמשי הזנות הם שקופים אינם קיימים. תמיד יעסקו בנשים. אפילו היוזמה להפללת המשתמשים, המתמקדת בהם לכאורה - די מתעלמת מהצרכנים ועסוקה ומתמקדת בשאלה האם העיסוק בזנות הינו מרצון, האם יש לאפשר לנשים להתפרנס מגופן. שאלה נכבדת ביותר אם גם לא רלוונטית לחלוטין והיות ומדובר במעשי אינוס לכל עניין דובר ואין שום צורך בחקיקה חדשה ואפשר על פי החקיקה הקיימת להאשים צרכני זנות באינוס. אולם תמיד צרכני הזנות יקבלו הגנה גם אם מקורה אינו ברור כלל.

לפני כמה חודשים פשטה המשטרה על בית זונות באזור פלורנטיין שהעסיק בעיקר קטינות. במקרה הזה אין שום צורך בחקיקה חדשה. לא רק שלא האשימו את המשתמשים אלא שאפילו לא חשפו את שמותיהם.

הפלת המשתמשים, ברוכה ככל שתהיה, אינה יכולה לבוא לבד. דרושה מערכת שלמה של שינוי פארדיגמה גם בארגונים העוסקים בנושא גם בציבור בכלל. **הטענה המקובלת של מצדדי הסדרת הזנות שמדובר בתופעה שאין שום דרך להדבירה, היא הראשונה שיש להדביר!** ובכן מסתבר שמדובר במיעוט של גברים, שישית. שלא תהיה בינינו אי הבנה: גם אם היה מדובר ברוב, הייתי חושב שמדובר התופעה שיש להעבירה מין העולם. בכלל צריך להפוך צריכת מין בכסף לתופעה בזויה ומגונה. הסלחנות שבה מתקבלת הזמנת חשפנית או נערת ליווי למסיבת רווקים או למסיבות סיום של בתי ספר תיכוניים או תירות מין לתאילנד, מקוממת, בלתי נסבלת וצריכה להיות מגונה. בדיוק כפי ש הדברנו תופעות שונות שפעם היו מקובלות כנורמטיביות יש להפוך את צריכת המין בתשלום לתופעה לא נורמטיבית.

עד לפני כשלושים שנים, בארץ, אישה לא יכלה להתלונן על כי בעלה אונס אותה. יתרה מזאת המשטרה לא טיפלה בכלל באלימות בתוך המשפחה, לא בהכאת ילדים ולא בהכאת נשים. בתי המשפט והציבור כולם עברו שינוי תודעתי שלם שהוביל על ידי ארגוני נשים וארגוני אחרים. אותו שינוי צריך להתרחש כלפי צריכת מין בתשלום על ידי גברים ואחר כך אפשר יהיה להעביר ודי בקלות חוקים כנגד צריכת זנות.

המאמר שהופץ על ידי מכון תודעה הינו רק מהסנונית הראשונות שצריכות להוביל מחקרים שיעסקו בשאלה המרתקת: מה מביא גבר בעיר רוחשת וגועשת כמו תל אביב אפילו לחשוב על צריכת מין בתשלום? אני חושב שאני יודע את התשובה: מדובר באלימות לשמה. לגברים יש זיכרון היסטורי קולקטיבי של קבלת מין בכוח. חלקו אגב מיתולוגי ולא בהכרח אמיתי כמו זכות הלילה הראשון *lus primae noctis* שמקובלת כזכות שהיתה לבעלי האחוזות לבעול את הנתינות שלהם. אולם כפי שמחקרים מראים מדובר במיתוס שלא היה כפי הנראה ולא נברא.

מידה שווה של בוחן מציאות יש להחיל על המיתוס לפיו "כל הגברים הולכים לזונות", מסתבר שלא כולם הולכים לזונות, אלא רק חלק קטן ואת החלק הזה יש לחנך. בדיוק כפי שהוברר להם שהם אינם יכולים לחבוט בנשים ובילדים שלהם כאילו היו שטיח בערב פסח וכפי שלמדו כי הגברת שהגיעה לביתם ב-4 בבוקר לאחר שסימסו לה "ערה?" – היא גברת לגופה ומותר לה להחליט שהיא אינה רוצה, גם אם כבר פשטה את בגדיה. **אזי הם ילמדו שלא צורכים מין בתשלום. פשוט לא.**

חקיקה שלעצמה להפלת המשתמשים לא תפתור את הבעיה בדיוק כפי שחוקי עבודה מתקדמים לא פתרו את בעית ניצול העובדים. במקביל לחקיקה חייב להיות מסע של הסברה וחינוך ושינוי פארדיגמה שיהפוך את צריכת מין בתשלום לתופעה מגונה ובלתי נסבלת.

–

נ.ב. 1 ואין בכוונתי לשוב לויכוח האם נשים רוצות להיות זונות. הן לא רוצות. הן מקסימום מסכימות. ובסוף, בכל פעם שבודקים גם כל אלו שהסכימו, היה איזה שהוא שלב בהליך ההסכמה שכלל דפיקת ראשן במשקוף כמה פעמים עד שאמרה מסכימה אני... בכל מקרה אני רוצה להתרכז בגברים שהולכים לזונות ובשאלה מה הם רוצים?

נ.ב. 2 רק היום פורסמו שני פוסטים בנושא פה באתר, הראשון על ידי חנה בית הלחמי שדנה **במצב הבריאותי של נשים שעוסקות בזנות** ושל עו"ד רוני אלוני סדובניק **בקשר לרצון החופשי של הזנות**. שתיהן כמובן אינן מתעכבות אפילו לשניה על המשתמשים. הגיע הזמן לעזוב את הזונות לנפשן ולדוש קצת במשתמשים. אם אפשר בהסברה ובחינוך אבל בלי בררה בשוטים ועקרבים.